

Ec. 13. 4to

CARMEN NV,
PTIALE.

VENERANDO VIRO,
ERVDITIONE, AC VIR-
TVTE PRAESTANTI, DOMINO IOAN-
ni Elia Lemgouensi, Praeposito Mariemonta-
no, propè Helmstadium, Sponso: ac pudicissimæ
virgini Annae, Hermannii Tessel, quondam
in Ericilebo Praefecti, relictae filiae,
Sponsae eiusdem, Scriptum

A
DANIELE HERMANNO,
Nidburgense, Bo-
russio.

VVITEBERGÆ
EXCVDEBAT IOHAN-
nes Schvvertelius.

Anno M. D. LXXII.

Gratias
ad hoc
Viro
Mafro
Zig
Nolan
It
cū
la
op
pro
cū
The 157

[Faint, illegible handwritten text, possibly bleed-through from the reverse side of the page.]

CARMEN NV PTIALE.

Docte vir, & multis virtutum dotibus aucte.
Sis licet haud ullo mihi consuetudinis usu
Iunctus, & hinc nostras miraris forte Camœnas
Ad tua legitima venisse hæc gaudia tædæ:
Desine mirari tamen, atq; hos fronte serena
Excipito versus, quos non fucata voluntas,
Sed sincerus amor Claria tibi misit ab umbra.
Quid mihi vobiscum est? spreti omnes undiq; vates,
Fortè ais, ELIA? versusq; ubi conspicis istos,
Inquis, abi Aonidum vates studiose Sororum.
Vix ais: est placida tua nota modestia mentis,
Doctrinæq; amor ingenuæ, virtutis & ardor,
Quam decorat grauib; solers prudentia verbis.
Non vitium spretis, sed inest spernentibus istud,
Nec vate in vero, sed iniquo in iudice culpa est.
Scribimus indocti doctiq; Poëmata passim,
Et damus indoctis doctisq; Poëmata passim.
Inde fit, ut vatum nullo discrimine facto,
Chærilus inculto pro carmine, pro malè natis
Versibus, accipiat dextra sæpè ampla benignæ
Premia: diuini nullus respectus Homeri.
Ac veluti multos tenet insanabile vates
Scribendi passim cacœthes, sic quoq; sæpè
Clarus & obscurus nullo discrimine habentur.
Hæc illa est ratio, spretæ hæc quoq; causa Camœne.
Nunc ista abrumpo, quæ quodam iure coactus
Vestibulum ante ipsum, primoq; in carminis huius
Limine premisi, non causa impulsus iniqua,
Sed magis ut nostre constet sententia mentis

A 2

Non

Non ego me numero Aonidum, nec vatibus amplis
Glorior acceptum, Musarum numina testor.
Ut faciam versus, causis impellor honestis.
Sæpè vel inuita extorquet mihi carmina vena
Candor, ubi chari votis euincor amici.

At tuus, Elia, longum mihi frater ob usum
Iam pridem dilectus erat: vix charior alter
Hoc fuit, ut mensæ coniunctim assedimus vni,
Vsus eodemq; est victu conuictor vterq;.
Iamq; semel totum Sol est emensus Olympum,
Et bis sena suis peragrauit signa quadrigis,
Dulcis amicicie ex quo nos coniunxerat vsus.

Ergo ubi Sponse tue visurus gaudia tædæ
Leucoreis paulum peregrè migraret ab oris,
Huic comitem volui nostram coniungere Musam,
Quæ socia & lateri foret, & tibi nostra referret
Carmina, votorum ceu nuncia lata meorum.

Quod faustum, felixq; igitur sit, & utile multis,
Quos Mariæ mons, quos vicina includit & ora,
Ingredere in thalamos, Elia Sponse, cupitos.
Quæq; tori consors tibi facta est ANNA iugalis,
Anna verecundi specimenq; decusq; pudoris,
Dum datur, & licitum est, cupidis amplexibus illam
Arripe: Grata Deo est socie hæc coniunctio vite.
Inuidet hanc sortem nemo tibi: quilibet optat
Coniugio huic inito felicis sidera fati:
Et merito. Nota est tua nam probitasq; fidesq;,
Explorata diu in multisq; industria rebus.

Ipsè tuus patruus dum quondam vita manebat,
(RVTGERI ELIÆ nomen tulit, equior illo,
Non erat in multis, nec erat prudentior illo)
Seq; suamq; fidem per bis duo lustra probauit,

Bisq;

Bisq̄ duos annos, vario in discrimine rerum,
Prepositi officio functus, populoq̄, Duciq̄,
Illi charus erat, quem Saxona tunc tulit ora.

Ergo tui patruī vestigia prisca secutus,
Munus idem recipis: Nec enim foret aptior alter
Officio in tali versari, & munere tali.
Illud at accedit, patruo felicior esse
Quo potes: is siquidem steriles exegerat annos,
Nulla auctus consorte tori, tadeq̄ iugalis
Expers, nec natos, Veneris nec premia nōrat:
Tu verò egregiam forma prestante puellam,
Virtute insignem, nec vili è sanguine natam
(TESPELIO sata nam patre dulces venit in auras,
Qui virtute sua patrijs inclaruit oris,
Quiq̄ Ericilebi Praefecti munus obiuit)
Hoc, inquam, genitore satam, atq̄ hoc sanguine na-
In casses rapis ecce tuos: cupidisq̄ lacertis (tam
Amplexam, letus media inter gaudia ducis.

Fallor? an incipiunt celsis sub turribus æra
Dum sonitu fremere, in tota discurretur vrbe,
Vndiq̄, & ad sacram certatim curritur ædem?
Parua mora, & ritu expleto, sacrisq̄ peractis,
Fallor? an & rursus rauco dum tympana pulsu,
Insuetum pariunt fremitum, atria celsa resultans
Plausibus, & replet varius conuiuia sermo.
Illic docta cohors, clarorum & turba virorum
Coniunctim residet: media inter pocula mensæ
Questio de varijs oriturq̄, grauisima rebus.
Hic verò ingentes pateras exhaurit, & ora
Proluit imberbis cætus, victusq̄ Lyæo
Attollit risum, vixq̄ expectare potestas
Dum liceat sumpta choreas agitare puella.

Parte alia obliquis vix mussat pauca susurris
Matronarum ordo, virtute insignis & annis.
Ponè sedet vultu pariter cultuq; decoro,
Virgineus chorus, & nitidis resplendet ocellis,
Purpureusq; color niueo permistus, honesta
Eminet in facie, & toto diffunditur ore.

Hæc ita dum fiunt, mensaq; epulisq; remotis,
Quisq; suo indulget genio, iuuenisq; senexq;
Dumq; choros Sponsa exercet, teneraq; puella
Ædibus in medijs pulsata ad tympana saltant,
Vesper paulatim prono succedit Olympo,
Et nox tellurem densis amplectitur umbris,
Cinctus Hymen viridi (dictu mirabile) myrto
Improvisus adest, flagrante instructus & igni,
Tædam inter Sponsam Sponsam portabat & ipsam.
Vox volat: Hymen adest, linguis animisq; fauete:
Hymen adest, eia: vocem hanc sed supprimit Hymen,
Ac medius graditur, flagrantem et ventilat ignem,
Coniugio hoc gaudens, castumq; cubile recludens,
Sponsam intrâ thalamos chara cum coniuge ducit.
Ipse fores vigil obseruat, mox claudit: & inde
Tale facit carmen, foribusq; inscribit in ipsis:

Corpore qui duplices, carne vna & mente ligantur,
Felices viuant, & amoris præmia portent.

Quod superest Hymen peragat: mihi talia namq;
Descripsisse sat est paucis pro tempore chartis.
Te decet, Elia, nostris occurrere Musis,
Non fronte in rugas contracta, at fronte serena
Ac placido vultu, qualem decet esse, Deorum
Nomine qui gaudent: Elia nomen Ebrais
Namq; Deum, aut fortè Dominum sonat. Ergo beni-
Accipito dextra hoc ignoti munus amici.

(gna
Quod

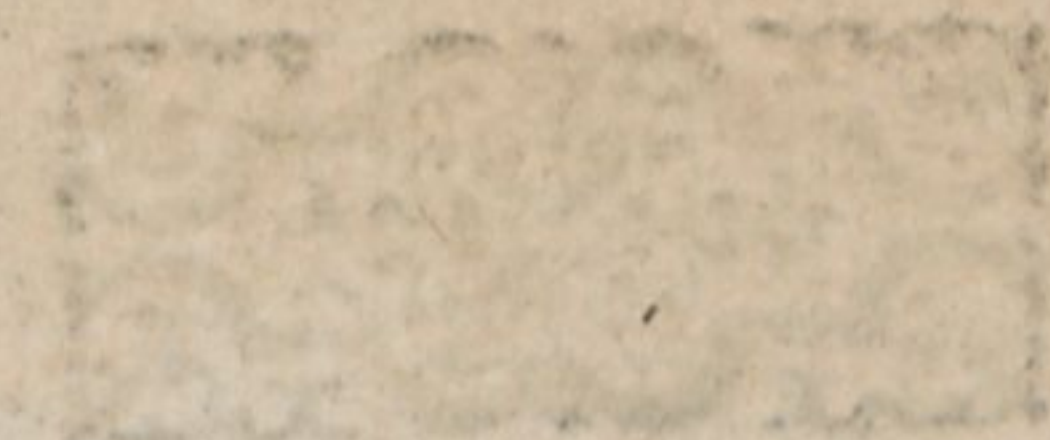
Quòd si Sponse leues non aspernabere versus,
Et stimulum & nostris addes calcaria Musis,
Per quas sepè solet mors immortalis haberi,
Per quas fama mori nescit, sed viuuda semper
Permanet, & vasto inclarescit notior orbi.
Fortè meis quondam viues quoq; Sponse Camænis
Vltima post fata, & gelida post funera mortis.
Viue tuaq; vale saluus cum coniuge coniunx,
Cum fratre & saluo, Albiaca qui venit ab vrbe,
Hasq; tibi perfert inflexo poplite Musas,
In proprio cuius diuinum nomine donum est:
Quod rectè gerit, & quod conuenienter habebit,
Dij modò dent vitam, & Parca modò parcere nòrint.
Emicat ingenium teneris florentibus annis,
Et pietatis amor, cautaq; industria mentis
Non sinit ignauum securam degere vitam:
Sed memorem officij summis conatibus ac vi
Incepto in cursu studiorum pergere suadet.
Et sic nomen inest pariter sic omen in vno,
Cui Graium nomen Theodoro fata dederunt.
Plura vetat tempus: valeas dulcissime Sponse,
Cum dulci nupta: cum charo deniq; fratre,
Quem mihi sors saluum ducat, saluumq; reducat.

F I N I S.

Faint, illegible text, likely bleed-through from the reverse side of the page.

F I N I S

Cl 4160

ULB Halle
003 485 978

3

mc

CARMEN NV,
PTIALE.
VENERANDO VIRO,
ERVDITIONE, AC VIR-
TVTE PRAESTANTI, DOMINO IOAN-
ni Eliae Lemgouensi, Praeposito Mariamonta-
no, propè Helmstadium, Sponso: ac pudicissimæ
virgini Annæ, Hermannii Tessel, quondam
in Ericilebo Praefecti, relictae filiae,
Sponsæ eiusdem, Scriptum
A
DANIELE HERMANNO,
Nidburgense, Bo-
ruffo.

VVITEBERGÆ
EXCVDEBAT IOHAN-
nes Schvvertelius.
Anno M. D. LXXII.

Gratias
ad hoc
Vires
Mafro
Zig
Notari
Itu
cu
la
op
pre
late
The 157